

[Ingerlise Koefoed]

muligt, at imødekomme de ønsker, som de i fællesskab har fremsat.

Jeg vil sige til hr. Fischer vedrørende det med de 50 pct., at jeg mener, det er den bedste opmuntring for musiklivet ude i landet, at man i amtskommunerne ved, at man er sikret et bestemt procentvis tilskud til de ideer, man har.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Det er en kort bemærkning til hr. Fischer, en bemærkning, som forhåbentlig kan være med til at aflive den myte, der eksisterer omkring dette forslag, at fordi man imødekommer temmelig langt, måske næsten totalt, det forslag, som foreligger fra Musikrådet, har man dermed imødekommet alle ønsker fra musiklivets enkelte elementer. Det er der jo ikke tale om.

Jeg har ikke mødt en eneste repræsentant for en eneste organisation i musiklivet, som har sagt, at hermed fik vi det, vi gerne ville have, men alle har accepteret dette forslag som udtryk for en rimelig balance. Det er noget helt andet end at sige, at hermed har vi fået præcis det, vi gerne ville have. Det er der altså ikke tale om.

Hvis hr. Fischer har mødt nogen i musiklivet fra symfoniorkestre, fra musikundervisningen, af dem, der har arbejdet for musikbanken eller for statsensembler, eller hvem det kan være, der nu vil sige: hermed har vi fået præcis det, vi gerne ville have, synes jeg, det kunne være interessant at høre, for så ville der være bund i den myte. Men jeg har altså ikke mødt nogen, og hvis hr. Fischer heller ikke har, er der altså ikke bund i denne myte, og så er den hermed punkteret, håber jeg.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg vil ikke takke flertallet for indsatsen i forbindelse med musikloven, for det ville være det samme som at sige, at det lovforslag, regeringen fremsatte, ikke var tilstrækkeligt, ikke var gennemtænkt og ikke var afbalanceret – og det var det.

Det, vi lagde frem – det skal ikke glemmes – var et forslag om at forbedre vilkårene for den danske musik, således at de frie midler blev forøget med 13,5 mill. kr. Det var en

forøgelse på 70 pct., hvilket er ganske meget i vore tider. Der var heller ikke tale om, at det var et tilfældigt gæt; det var en prioritering af Musikrådets ønskeseddel, som jeg synes det må være rimeligt at foretage for en regering og for politikere, der skal tage ansvaret ikke blot for musikområdet, men for hele det kulturområde, som vi skal bruge vore kulturbevillinger, vore kulturpenge, til. Det forudsætter prioritering, det forudsætter afbalancering, og det er det, der ligger i det udspil, som kom fra regeringens side på musikområdet. Det har jeg ikke ændret opfattelse af, heller ikke fordi man nu uspecificeret har overtaget Musikrådets betænkning og gjort den til lov – jeg skal komme tilbage til det, som også et par af ordførerne har været inde på, med en specifikationsgrad – og jeg håber, at vi kan få rykket lidt ved, også set ud fra flertallets egne forudsætninger, den lovgivning, som her er på vej.

Det, vi lagde frem, var et forslag, som havde en særdeles gunstig økonomisk ramme, en indre balance og også en balance i forhold til de andre dele af kulturområdet, og det er det, regeringen er sat til at varetage.

Jeg vil godt knytte nogle bemærkninger til nogle af de ændringsforslag, som oppositionen og flertallet har stillet, og til nogle tilkendegivelser med hensyn til anvendelsen af de bevillingsforøgelser, som er tiltænkt musikområdet med det forslag, der nu er et flertal for.

Man har fra flertallets side ønsket at sikre en specielt gunstig finansieringsordning for Vestjysk Symfoniorkester. Det er der jo en historisk begrundelse for, og jeg vil da, som det også er blevet sagt af regeringspartierne ordførere, erklære mig enig i, at Musikrådet får et pålæg i så henseende; det har jeg også svaret i et spørgsmål må være rimeligt, og jeg vil også understrege, at det er den måde, jeg synes det ville være fornuftigt at vejlede Musikrådet på rent principielt. Jeg synes, at den måde, det sker på, med en bemærkning og en meningsudveksling med ministeren og Musikrådet om et konkret problem, giver en mulighed for i Folketingets arbejde at lægge nogle rammer, som ikke er for stramme, men som er tilstrækkeligt brugbare til at sikre en ting, som der er bred politisk enighed om, f.eks. Vestjysk Symfoniorkester, som derved får et 50 pct.s statsligt tilskud til dækning af driftsunderskuddet ud fra det godkendte